

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Quomodo iisque sorte diuisit terra[m] dece[m] tribubus. ca. xij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Josue

bellicose erant, tum qz digniores. Sciebat enim iudicernū esse promissum, et manasse et efraim benedixisse iacob p beneficio Ioseph patris eoꝝ. Si ipse quoqz iosue efratia erat, dedit autem efratia extra sorte aliorum agrū sicheum quē dederat iacob singulariter ioseph filio suo: et sepelius in eo ossa ioseph. Hieronymus in testate vidisse in sicheum se pulca alioꝝ vnde cīm patriarcharꝝ, et credibile est qz queqz tribū suū patriarchā retulit in suam sortem.

Qebron data est caleph,

Capitulum. XII.

Ecessit autem ca-

leph fili⁹ iephone ad iosue coram omī plo. Et ait. Nostī q locutus sit dominus de me: et de te ad moysen, et q tu rauis mihi moyses in reditu ab exploratiōe dices. Terra quam calcaverit pes tuus erit possessio tua in eternū. Pollicitusqz ē mihi dñs terrā in q innenim⁹ enachim te audiēte. Quadragesita et qnqz anni sunt exq locutus est dñs verbū hoc, et hodie. lxxv. annorum sum, sic valēs ut eo tpevalebā. Benedixitqz ei iosue et tradidit ei ebron in possessionē, et quenam terra a prēlijs.

Quā iosue forte diuīlit terrā decē tribub⁹

Capitulum. XIII.

Terūz cōnocauit

i iosue eccliam in sylo: et ait. Senni. bonū est vt terrā quam pmissit nos bis dominus sorte diuidamus. Et assum pssit de singulis tribub⁹ tres industrios viros ad p̄siderandā terrā: deditqz eis decem viros metiendi peritos: quos ppter artē yes ritas nō lateret, mandas eis ne fū quātitatem terrā metirent. Sed fū estimationē felicis terre et q minus esset idonea. Nam sepe pluris sunt decem iugera qz centū, et q in scriptis redigerent terre divisionē. Ulri autē circūentes terrā et estimātes septimo mēse reuersi sunt ad eum in sylo, plectisqz sortib⁹: prima sor⁹ inde egressa est, secunda symēōis, tertia beniamin. Hec sor⁹ angustissima fuit ppter terre fertilitatē. Tulerūt em̄ hiericho et berosolymā. Quarta efratia, qnta medietati manasse, sexta isachar, septima zebulonitis, octava aseris, nona neptalim, ultima danis. Et notandum qz fū cōcessionem terre p̄

us factā duabus tribub⁹ et dimidie, et traditionem postea factam fū sortes nouē tribub⁹ et dimidie. Marie quandoqz loquuntur auctores. Legitur enim qz iudas habuit terram sine sorte, et q obtinuit hierusalem, nec potuit inde ejercere iebuseū, que de cōcessio ne dicta sunt. Aliis legitur q beniamin possedit hierusalem: quod de traditione dicitū ē. Iterū legitur q iosue locutus est septem tribub⁹ dicens Usqz quo torpetis ignauia. Date mihi viros qui diuidant vobis terrā. Cunqz hoc omnibus dixisset: septem tm legi tur hoc dixisse, quia due trib⁹ et dimidia terram concessam quasi traditam possidebāt. Inde est qz hoc nomen iudea diversis modis accipit. Quandoqz dicit iudea tota terra pmissionis, et tūc a iudeis dicit, fū quod dicit pompeius iudea fecisse tributarā, qnqz qz iudea tm regnū iuda: vt ibi. Audivit Ioseph q archelaus regnaret in iudea. Qz qz p sola sorte iudea: vt ibi. Judea et hierusalem id ē sors iudei beniamin. Ergo circa hoc sibi obloquit videntur auctores, determinans dū est fū terrā pcessam vel traditā. Hā ius das et efratia malo rem habuerūt cōces Potuit esse vt nunc sam vel traditā. So est qz in eadem ciuitate li autem duo iosue et te diversi habuerunt caleph quasi p̄ules quod sui iuris erat. gratiū sine sorte terrā qd fere in singulis vi habuerunt. Caleph demus fieri, ebron habuit Iosue tamnatha vel tamna sara: et etiā sicheum fū iosephū. Hanc partem elegit sibi iosue post distributionem omnibus factam tanqz bos nus dispensator. Sed et levitis separauit qz draginta et octo ciuitates ad inhabitandū quarū decem prius acceperant in amoreaa. De reliquis triginta octo tres constituit ciuitates refugii, ebron de iuda, sichim ex efratia, de neptalim cedes. Tunc locuti sunt filii ioseph ad iosue. Cur dedisti nob̄ quasi possessionem vnius funiculi: cum sumus tante multitudinis. Repōdīqz iosue ad efratiam et manasse. Popul⁹ multus es et fortis, non eris p̄tentis sorte tua, sed transibis ad montem: et poteris ultra terminos terre, pmissios nis pcedere: et parare tibi locum.

De irriguis qz datis a patre caleph.

Capitulum. XIII.